JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
17 päivänä tammikuuta 1995 *

1. Laatiakseen varallaololistan ura-alueen C5/C4 englannin kielen konekirjoittajista, komissio järjesti avoimen kilpailun N:o COM/C/741, josta ilmoitettiin 24.12.1991. [1]

2. Kilpailuilmoituksen II. B.2 kohdan mukaisesti sellaiset ehdokkaat, joilla on pätevyys osallistua kilpailuihin A tai LA ura-alueilla, eivät saaneet osallistua tähän kilpailuun.

3. Valintalautakunta ilmoitti 9.6.1992 kirjeitse esillä olevan asian vastaajalle, M. Noonanille, että hänen hakemuksensa oli hylätty sillä perusteella, että vastaaja oli suorittanut yliopistotasoisen koulutusohjelman saaden arvosanan Ranskan ja Italian kirjallisuudessa Dublinin University Collegessa.

4. M. Noonan nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen 21.8.1992 valintalautakunnan päätöksen kumoamiseksi sillä perusteella, että kielto osallistua C ura-alueen kilpailuun oli vastoin Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöä (jäljempänä henkilöstösääntö), yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä ammatillisen toiminnan harjoittamisen vapautta.

5. Ennen pääasiaan vastaamistaan komissio esitti prosessinedellytyksiä koskevan väitteen sillä perusteella, että kilpailuilmoituksen väitettyä lainvastaisuutta ei voida käyttää valintalautakunnan päätöksen kumoamisen perusteena, jos kantajaan haitallisesti vaikuttavista kilpailuilmoituksen ehdoista ei ollut valitettu asianmukaisessa ajassa. Komissio vetosi pääasiallisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Adams ym. vastaan komissio 11 maaliskuuta 1986 antamaan tuomioon, [2]

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — EYVL C 333 A, s. 11 (englanninkielinen versio).

2 — Asia 294/84, Kok. s. 977.

sekä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Gallone vastaan neuvosto 16 lokakuuta 1990 antamaan tuomioon. [3]

6. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi prosessiväitteen ja otti kanteen tutkittavaksi 16.9.1993 tekemällään päätöksellä, [4] jossa tuomioistuin katsoi ensiksi yhteisöjen tuomioistuimen aikaisemman oikeuskäytännön mukaisesti, että "väitteet kilpailuilmoituksen lainvastaisuudesta on otettava tutkittaviksi, vaikka kilpailuilmoituksesta ei olisikaan valitettu asianmukaisessa ajassa, kun väitteet koskevat valituksenalaisen päätöksen perusteluja". [5]

7. Toiseksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, ettei asiassa Adams ym. vastaan komissio annettu tuomio ollut aikaisemman oikeuskäytännön vastainen, sillä "siinä nimenomaisessa tapauksessa tutkittavaksi ottamatta jätettyihin väitteisiin kilpailuilmoituksen lainvastaisuudesta ei ollut vedottu samassa yhteydessä kuin kanteen kohteena oleviin päätöksen perusteluihin olla hyväksymättä kantajia valintakokeisiin". [6]

8. Lopuksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että väitteet kilpailuilmoituksen hyväksymistä koskevien ehtojen lainvastaisuudesta, toisin sanoen vaatimus loppuarvosanan puuttumisesta, koski valituksenalaisen päätöksen perusteluja (M. Noonanilla on nimenomaisesti yliopistotasoinen arvosana), [7] joten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti 16.9.1993 kanteen tutkittavaksi.

9. Komissio vaatii tämän yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen päätöksen kumoamista.

10. Valitus perustuu kolmeen valitusperusteeseen:

— yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös ei ole yhdenmukainen yhteisöjen tuomioistuimen aikaisemman oikeuskäytännön kanssa eikä sitä siten voi johtaa aikaisemmasta oikeuskäytännöstä: kysymyksessä on oikeusvarmuuden vaarantaminen;

— yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös aiheuttaa hallinnollista epävarmuutta;

— henkilöstösäännön määräaikaa on pidennetty epäasianmukaisesti.

11. Näitä kolmea valitusperustetta on tutkittava kutakin vuorollaan.

3 — Asia T-132/89, Kok. s. II-549, 20 kohta.
4 — Asia T-60/92, Noonan vastaan komissio, Kok. s. II-911.
5 — Valituksenalaisen päätöksen 24 kohta.
6 — Ks. 25 kohta.
7 — Ks. 29 kohta.

I — Onko yhteisöjen tuomioistuimen ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaista, että yksittäisen kilpailuun osallistumista koskevan hylkäävän päätöksen kumoamiskanne voi perustua kilpailuilmoituksen ehtojen lainvastaisuuteen?

12. Komission arviointi voidaan esittää yhteenvedonomaisesti seuraavasti:

— kilpailuilmoitus on nimittävän viranomaisen päätös, joka voi loukata yksittäisen henkilön oikeutta, ja siten se voi olla kumoamiskanteen kohteena henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan mukaisesti;

— kilpailuilmoituksesta on valitettava kolmessa kuukaudessa sen julkistamisesta;

— henkilö, jonka hakemus kilpailuun osallistumisesta on hylätty yksittäisellä päätöksellä, ei voi tämän päätöksen kumoamiseksi perustaa väitteitään kilpailuilmoituksen lainvastaisuuteen, ellei edellä mainittu kolmen kuukauden määräaika ala kulua uudelleen, mikä vaarantaisi oikeusvarmuuden periaatteen;

— aikaisemmasta oikeuskäytännöstä poikkeavan, asiassa Adams ym. vastaan komissio [8] annetun tuomion mukaisesti "määräaika kilpailuilmoituksen mahdollisesta lainvastaisuudesta valittamiselle ei voi alkaa uudelleen, ellei kilpailun kuluessa ilmennyt mahdollinen lainvastaisuus johdu itse kilpailuilmoituksen sanamuodosta"; [9]

— kilpailun kuluessa ilmennyt lainvastaisuus ei voi johtua kilpailuilmoituksen säännöksen selvästä sanamuodosta, joka ei ole tulkinnanvarainen. [10]

13. Totean heti aluksi, ettei yhteisöjen tuomioistuimen tai yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ole erotettavissa kahta komission esittämää tulkintakannanottoa. Sitä vastoin katson, että yhteisön lainkäytössä on erotettavissa selvä asteittainen yhdenmukaistuminen, jota aion selventää seuraavassa.

14. Oikeuskäytännössä on havaittavissa olennainen ero.

8 — Yllä mainittu.
9 — Ks. nyt esillä oleva valitus, s. 8.
10 — Ks. edellä mainittu valitus.

15. Toisaalta kilpailuilmoitus on yhteisön toimielimen yleisluontoinen, persoonaton säädös, joka on osoitettu kaikille mahdollisille hakijoille. Se voi olla kumoamiskanteen kohteena kolmen kuukauden kuluessa julkistamisestaan (henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta). Kantajan tulee osoittaa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että säädös loukkaa hänen oikeuttaan ja koskee häntä suoraan ja erikseen.

16. Toisaalta taas hakijan osallistumisen hylkäävä päätös on yksittäinen kilpailuilmoituksen säännösten perusteella tehty päätös. Päätöksen kohteena oleva henkilö voi helposti osoittaa päätöksen vahingollisuuden itsensä kannalta. Tällainen päätös on johdettavissa kilpailuilmoituksen ehdoista.

17. Voiko hakija saada kumotuksi hänet kilpailusta hylkäävän päätöksen kilpailuilmoituksen lainvastaisuuden perusteella? Toisin sanoen, voiko hakija esittää *lainvastaisuusväitteen* valintalautakunnan tekemästä osallistumista koskevasta hylkäävästä päätöksestä?

18. Yhteisöjen tuomioistuin on määritellyt perustamissopimuksenkin 184 artiklassa tarkoitetun väitteen "yleiseksi periaatteeksi, joka antaa jokaiselle asianosaiselle oikeuden saattaa kyseenalaiseksi osapuolta suoraan ja erikseen koskevan päätöksen kumoamiseksi sellaisten säädösten laillisuus, joiden perusteella yhteisön toimielin on antanut valituksenalaisen päätöksen pohjana olevat säädökset, jos osapuoli ei voi perustamissopimuksen 173 artiklan perusteella nostaa kannetta mainittujen säädösten kumoamiseksi". [11]

19. Yhteisön tuomioistuin totesi asiassa Simmenthal vastaan komissio antamassaan tuomiossa, [12] että lainvastaisuutta koskevan väitteen voi esittää jokaista sellaista yleisluontoista säädöstä vastaan, jolla on asetuksen oikeusvaikutuksiin verrattavia vaikutuksia. [13]

20. Riidanalaisen yksittäisen päätöksen ja yleisen säädöksen, jonka lainmukaisuus on kiistetty, välillä on oltava *välitön oikeudellinen yhteys.* [14]

21. EY:n perustamissopimuksen 179 artiklan ja henkilöstösääntöjen 91 artiklan nojalla nostetuissa yhteisön ja sen henkilöstön välisissä riita-asioissa on hyväksytty lainvastaisuutta koskevat väitteet. Asiassa Acton vastaan komissio annetussa tuomiossa, [15] joka koski kumoamiskanteita yksittäisten lakon

11 — Asia 92/78, Simmenthal v. komissio, tuomio 6.3.1979, Kok. s. 777, 39 kohta.

12 — Ks. edellinen alaviite.

13 — Ks. 40 kohta.

14 — Asia 21/64, Macchiorlati Dalmas e Figli, tuomio 31.3.1965, Kok. s. 227, 245.

15 — Yhdistetyt asiat 44/74, 46/74 ja 49/74, tuomio 18.3.1975, Kok. s. 383.

vuoksi tapahtuneiden palkanpidätyspäätösten kumoamiseksi ja nämä päätökset oli tehty komission yleispäätöksen soveltamiseksi, yhteisöjen tuomioistuin totesi:

"...jos kyse on henkilöstösääntöjen 91 artiklan mukaisesta kanteesta tai sellaisesta yleisluontoisesta säädöksestä, joka on täytäntöönpantavissa yksittäisin kaikkiin tai suureen osaan toimielimen virkamiehiä koskevin päätöksin, voi yksittäinen virkamies, jota päätös koskee erikseen vedota säädöksen lainvastaisuuteen saadakseen kumotuksi yksittäisen päätöksen, joka vaikuttaa hänen oikeuksiinsa." [16]

22. Katson, että oikeuskäytännössä asiasta Ley vastaan komissio, tuomio 31.3.1965 [17] edellä mainituun asiaan Gallone vastaan neuvosto, nimenomaisesti on sovellettu yllä mainittua periaatetta nyt esillä olevaa asiaa koskevalla alueella:

(1) Yleisluontoinen säädös, joka ei koske erityisesti ketään, voi olla suoraan yksityisen henkilön valituksen kohteena erityistapauksissa. Yhteisön tuomioistuin totesi asiassa Simmenthal antamassaan tuomiossa, "perustamissopimuksen 184 artiklan laaja tulkinta johtuu tarpeesta turvata perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan ulkopuolelle jäävien oikeussubjektien oikeus nostaa kanne näitä yleisluontoisia säädöksiä vastaan, joita soveltamalla on tehty heitä suoraan ja erikseen koskeva päätös". [18] Yhteisöjen tuomioistuin totesi samoin asiassa TWD Textilwerke Deggendorf vastaan Saksa antamassaan tuomiossa, [19] että valtion tukea saanut kantaja, joka on nostanut kanteen kansallisen viranomaisen hallinnollista säädöstä vastaan, jolla viranomainen peruuttaa tuen myöntämisen perustana olleet todistukset, ei voi epäsuorasti vedota sellaisen komission päätöksen lainvastaisuuteen, jolla komissio oli todennut valtion tuen olevan yhteisön säädöksien vastainen. Yhteisöjen tuomioistuin totesi, "että kantaja olisi voinut nostaa kanteen perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla". [20]

Mitä tulee avoimiin kilpailuihin, on otettava huomioon, että kilpailuilmoitus on yleisesti sovellettava säännös (jota vastaaja on verrannut tarjouskilpailun ilmoitukseen), [21] joka voi vain erikoistapauksessa olla yksittäisen oikeussubjektin nostaman kumoamiskanteen kohteena. Asiassa Küster vastaan parlamentti [22] 19.6.1975 annettu tuomio on tässä suhteessa erikoinen. Mainitussa tapauksessa sisäisen kilpailun ilmoitus asetti virkaan pääsyn edellytykseksi tietyn kielitaidon, mikä sulki Küsterin pois kilpailun hakijoiden

16 — Ks. 7 kohta.
17 — Yhdistetyt asiat 12/64 ja 29/64, Kok. s. 143.
18 — Ks. 41 kohta.
19 — Asia C-188/92, Kok. s. I-833.
20 — Ks. 24 kohta.
21 — Ks. vastauksen 3.8 kohta.
22 — Asia 79/74, Kok. s. 725.

joukosta ja aiheutti siten vahinkoa hänen ylenemismahdollisuuksilleen.

Katson lisäksi, että tavallisesti kilpailuilmoituksista ei valiteta ennen kuin hakijat ovat jättäneet osallistumista koskevat hakemuksensa; vasta hakijalle suoraan osoitetusta hylkäävästä päätöksestä valitetaan. Siten on poikkeuksellista mutta ei suinkaan mahdotonta, että kilpailuilmoitus on kanteen välittömänä kohteena. [23]

(2) Kanne koskee yksittäistä hylkäävää päätöstä ja perustuu kilpailuilmoituksen väitettyyn lainvastaisuuteen. [24] Kantajan on osoitettava välitön oikeudellinen yhteys [25] kilpailuilmoituksen väitetyn lainvastaisuuden ja valintalautakunnan hylkäävän päätöksen välillä.

Periaate esitettiin asiassa Simonella vastaan komissio annetussa tuomiossa: [26]

"Kanneperuste (kilpailuilmoituksen ristiriidasta henkilöstösäännön kanssa) on todettava perusteettomaksi siltä osin kuin se koskee laiminlyöntiä selvittää kilpailuilmoituksessa tiettyjen kokeiden arvostelu, mutta se on tutkittava riidanalaisen päätöksen perusteluja koskevalta osaltaan." [27]

Periaate esitettiin vielä selkeämmin asiassa Agazzi Léonard vastaan komissio annetussa tuomiossa: [28]

"Kanneperusteet on todettava perusteettomiksi siltä osin kuin ne koskevat kilpailuilmoituksen lainvastaisuutta sellaisenaan, mutta ne on tutkittava esillä olevassa asiassa siltä osin kuin ne koskevat lainvastaisuuksia itse kilpailun kulussa." [29]

23. Tarkoitus on välttää kilpailuilmoitusten kyseenalaistaminen silloin, kun yksittäiseen riidan kohteena olevaan päätökseen ei ole mitenkään vaikuttanut kilpailuilmoituksen väitetty virheellisyys.

24. Asiassa Adams ym. vastaan komissio annettu tuomio tukee tätä päätelmää. Valintalautakunnan hakijan osallistumisen hylkäävää päätöstä koskeva kumoamiskanne

23 — Näin on myös luonnollisen tai oikeushenkilön nostaman asetuksen mitätöimiskanteen osalta. Ks. asia C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. s. I-1853.

24 — Ks. asiassa 11/65, Morina vastaan parlamentti, 14.12.1965 annettu tuomio, Kok. s. 1259, 1268, jonka mukaan: "... kilpailua koskevat päätelmät ovat otettava tutkittavaksi vain siinä määrin, kuin ne tukevat yllä mainittua päätöstä vastaan tehtyä kannetta".

25 — Ks. esimerkiksi asiassa 78/71, Costacurta vastaan komissio, tuomio 22.3.1972, Kok. s. 163, 12 kohta.

26 — Asia 164/87, tuomio 6.7.1988, Kok. s. 3807.

27 — Ks. 19 kohta.

28 — Asia 181/87, tuomio 6.7.1988, Kok. s. 3823.

29 — Ks. 24 kohta.

perustui pääasiallisesti kahteen seuraavaan väitteeseen:

25. Ensiksi, kilpailuilmoitus oli henkilöstösäännön III liitteen 1 artiklan d kohdan vastainen, sillä ilmoituksessa ei täsmennetty täytettäviin paikkoihin vaadittavia arvosanoja, muita ansioita eikä työkokemusta. Myöhemmin kirjeitse toimitettu puuttuva tieto annettiin liian myöhään.

26. Toiseksi, kilpailuilmoituksessa mainittujen kokeiden luonne merkitsi henkilöstösäännön III liitteen 1 artiklan e kohdan rikkomista, sillä edellä mainitussa kohdassa vaaditaan täsmentämään kokeisiin perustuvassa kilpailussa käytettävien kokeiden luonne ja arvostelutapa. Kantajan mukaan kokeita ei ollut määritelty tarkemmin.

27. Ensimmäisen kohdan osalta on selvää, että vaikka kilpailuilmoitus olisi ollut tarkempi vaadittavan ammattikokemuksen osalta, ei tämä olisi mitenkään vaikuttanut yksittäisiin hylkääviin päätöksiin. Toinen kohta ei myöskään voinut vaikuttaa kantajiin, sillä kantajat eivät osallistuneet kokeisiin.

28. Koska valituksissa esitetyillä kilpailuilmoituksen väitetyillä virheellisyyksillä ei ollut mitään tekemistä hylkäämistä koskevien päätösten perustelujen kanssa (riittämätön ammatillinen pätevyys ja työkokemus), yhteisöjen tuomioistuin ei ottanut kanteita tutkittavaksi, koska valittamalla yksittäisestä päätöksestä pyrittiin kiistämään itse kilpailuilmoituksen laillisuus. [30]

29. Siten yhteisöjen tuomioistuin on rajoittanut arviointinsa vain väitteisiin valintalautakunnan tiettyjen toimenpiteiden lainvastaisuudesta menettelyn aikana. [31]

30. Asiassa Adams ym. vastaan komissio annetun tuomion mukaan kantajien osallistumista avoimeen kilpailuun koskevat päätökset kumottiin, mutta tämä ei tapahtunut kilpailuilmoituksen väitetyn lainvastaisuuden vuoksi. Ratkaiseva tekijä lienee ollut kilpailumenettelyn ajallinen kesto, joka oli kaksi ja puoli vuotta.

31. Yksittäistä hakijan hylkäävää päätöstä vastaan nostetussa kumoamiskanteessa ei voida siten vedota kilpailuilmoituksen virheellisyyteen, jos virheellisyydellä ei ole

30 — Ks. asiassa Adams annettu tuomio, 17 kohta.
31 — Ks. edellinen tuomio, 18 kohta.

mitään tekemistä hakijan hylkäävän päätöksen kanssa. Siten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi asiassa Adams ym. vastaan komissio antamassaan tuomiossa:

"... esillä olevassa tapauksessa kantajat eivät ole esittäneet kilpailuilmoituksen lainvastaisuuteen perustuvia kanneperusteita, joita ei otettu tutkittavaksi yhdessä sen kanteen kohteena olevan päätöksen perustelujen kanssa, jolla heidän osallistumistaan kilpailun osana oleviin kokeisiin ei sallittu." [32]

32. Jos hakijan hylkäävä päätös perustuu toisaalta juuri kilpailuilmoituksen riidanalaisiin säännöksiin, onko silloin lainvastaisuutta koskeva väite otettava tutkittavaksi? Onko yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä löydettävissä mainittua välitöntä oikeudellista yhteyttä perustamissopimuksen 184 artiklassa mainittuun lainvastaisuuteen?

33. Asiassa Adams ym. vastaan komissio annettu tuomio ei vastaa tähän kysymykseen.

34. Myöhemmät tuomiot viittaavat edellä mainitussa tuomiossa esitettyyn periaatteeseen, jonka mukaan:

"... virkamiehen, joka arvioi kilpailuilmoituksen lainvastaisuuden aiheuttavan itselleen vahinkoa, on valitettava kilpailuilmoituksesta kohtuullisessa ajassa. Jos näin ei olisi, kilpailuilmoituksesta voisi valittaa paljon sen julkistamisen jälkeen, jolloin ehkä jo suurin osa tai kaikki kilpailun toimista on suoritettu, mikä taas olisi vastoin oikeusvarmuuden, perustellun luottamuksen sekä hyvän hallinnon periaatteita." [33]

35. Niissä lisätään, että:

"Vaikka kilpailuilmoituksesta ei valitettaisikaan määräajassa... se ei estä kantajaa valittamasta mahdollisista kilpailun kuluessa tapahtuvista lainvastaisuuksista, vaikka nämä lainvastaisuudet johtuisivatkin kilpailuilmoituksen sanamuodosta." [34]

32 — Ks. valituksen kohteena olevan päätöksen 25 kohta.

33 — Ks. yhdistetyt asiat 64/86, 71/86, 72/86, 73/86, 78/86, Sergio ym. v. komissio, tuomio 8.3.1988, Kok. s. 1399, 13 kohta. Ks. myös em. asiassa Simonella v. komissio annetun tuomion 15 kohta sekä em. asiassa Agazzi Léonard v. komissio annetun tuomion 22 kohta.

34 — Ks. em. Ks. myös em. asioissa Simonella v. komissio annetun tuomion 16 kohta, Agazzi Léonard v. komissio annetun tuomion 23 kohta sekä Gallone v. neuvosto annetun tuomion 20 kohta.

36. Lainvastaisuudella on oltava vaikutus itse kilpailun kulkuun.

37. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi aivan oikein, että "... jos kilpailuilmoituksen lainvastaisuuteen perustuva väite, jota ei ole esitetty kohtuullisessa ajassa, koskee yksittäisen päätöksen perusteluja, yhteisöjen tuomioistuin on ottanut tällaisen väitteen tutkittavaksi". [35]

38. Katson, että sama soveltuu siihen tilanteeseen, että valintalautakunnalla ei ole mitään harkintavaltaa sovellettaessa kilpailuilmoituksen ehtoja. Tässä tapauksessa se ei voi välttää myöskään soveltamasta kilpailuilmoituksen ehtoja.

39. Miten asia on kantaja Noonanin osalta? Kieltäytyminen hyväksymästä häntä kilpailuun johtuu suoraan siitä kilpailuilmoituksen ehdosta, että kilpailu ei koske yliopistotasoisen arvosanan omaavia henkilöitä. Väite tämän ehdon lainvastaisuudesta on suoraan yhteydessä valituksenalaisen päätöksen perusteluihin, kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on aivan oikein todennut päätöksensä 29 kohdassa.

35 — Ks. valituksenalaisen päätöksen 27 kohta.

40. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin noudattaa siten yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jota se on tulkinnut oikein ja johon se on nimenomaisesti perustanut päätöksensä. Siten päätöksessä ei mitenkään loukata oikeusvarmuutta.

II — Aiheuttaako yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu epävarmuutta hallinnollisissa asioissa?

41. Komissio katsoo, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös mahdollistaa kilpailuilmoituksen ehtojen riitauttamisen ilman aikarajaa silloinkin, kun ehdot ovat selviä eivätkä aiheuta minkäänlaista tulkintaa.

42. Tämän valitusperusteen osalta esitän vain lyhyitä huomioita.

43. Esillä olevassa asiassa ei kumoamiskanteen esittämiselle asetettua määräaikaa jatketa määräämättömäksi ajaksi, koska kysymyksessä ei ole kumoamiskanne.

44. Lainvastaisuutta koskevaa väitettä ei pidä sekoittaa tällaisen kanteen kanssa, jolla on

erilaisia vaikutuksia. "Asetusta ei kumota kaikkien osalta. Se kumotaan siltä osin, kuin se on ollut yksittäisen päätöksen pohjana. Tuomiolla on oikeusvaikutuksia vain asianosaisten välisessä oikeussuhteessa eikä tuomiossa siten aseteta asetuksen itsensä olemassaoloa kyseenalaiseksi". [36] Lainvastaisuutta koskeva väite riitauttaa siten tällaisen säädöksen vain hyvin suppeassa merkityksessä.

45. Lisäksi kilpailuilmoituksen selkeistä ehdoista voi valittaa vain silloin, kun ne ovat välittömästi yhteydessä yksilölliseen hakijan hylkäävään päätökseen.

III — Onko henkilöstösäännön aikarajaa "pidennetty tarpeettomasti"?

46. Olen jo ottanut kantaa tähän kolmanteen valitusperusteeseen, [37] joka ei vaadi enempää keskustelua.

47. Siten esitän ratkaisuehdotuksenani, että valituksen alaista tuomiota ei kumota.

48. Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio ei päätä menettelyä, kuten on todettu työjärjestyksen 69 artiklassa; siten ei ole tarpeen vahvistaa oikeudenkäyntikuluja, joista on lausuttava tulevaisuudessa.

36 — R. Joliet; Le droit institutionnel des Communautés européennes - Le contentieux, 1981, s. 137.

37 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 43 kohta.